

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/208/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717209545
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717209545.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobkyne: T. I., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, D., zastúpenej splnomocneným zástupcom Občianske združenie OPOS, IČO: 51 147 688, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussman 1, 75009 Paríž, Francúzsko, IČO: 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, 01 Bratislava, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a iné, na základe odvolania žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6Csp/126/2017-115 zo dňa 20. marca 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Stranám sporu nárok na náhradu odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (jeho výrokom I.) okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 960 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 960 eur od 25.7.2017 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Východiskovo uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o nedostatku procesnej podmienky spočívajúcej v nesprávnom označení žalovaného. Zo spôsobu označenia žalovaného ako aj z obsahu listín je zrejmé, že žalobkyňa sa domáha ochrany voči právnenému nástupcovi obchodnej spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. Prijatie argumentácie žalovaného by bolo v rozpore s princípmi civilného procesu, najmä v spore s ochranou slabšej strany. Žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv logicky označila za žalovaného subjekt, s ktorým komunikovala ohľadne zmluvy.

2. Následne, pokiaľ ide o meritórne posúdenie veci, súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti. Skutočnosť, že na kópii zmluvy, ktorú žalovaný zaslal žalobkyni, je jeho pečiatka, aj keď v čase uzavretia zmluvy ešte nebol právny nástupcom spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s., je bezpredmetná. V čase, keď si žalobkyňa vyžiadala kópiu zmluvy od žalovaného, bol už žalovaný právny nástupcom pôvodného veriteľa. Zmluva je riadne podpísaná žalobkyňou ako aj sprostredkovateľom - Nay Elektrodom, v ktorého predajni žalobkyňa zmluvu uzavrela. Neobstojí preto tvrdenie žalobkyne, že nedošlo k uzavretiu zmluvy. Ďalej uviedol, že neuvedenie rozpisu splátok na samostatnú istinu, úroky a poplatky taktiež nemôže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, čo je najdôležitejší faktor pri aplikácii ochrany práv spotrebiteľa. Uvedené je aj v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere musí obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú

splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle, aby bol rozpis splátok súčasťou zmluvy o úvere, učinil by amortizačné tabuľky súčasťou zmluvy o úvere. Súd sa tiež stotožnil s tvrdením žalovaného, že povinnosť uvádzať ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy písmom v zákonom stanovenej veľkosti, bola zakotvená až po uzavretí predmetnej zmluvy o úvere. S ohľadom k uvedené žalobu v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zamietol.

3. Naopak, pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere, okresný súd dospel k záveru, že táto neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. V zmluve absentuje údaj o výške priemernej RPMN. Absenciu tohto údaju zákon sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákon nepripúšťa, aby bol tento údaj známy dlžníkovi až po podpise zmluvy. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného, že nie je možné určiť RPMN. Z údajov dostupných v čase uzavretia zmluvy je možné uviesť do zmluvy údaj o RPMN na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy.

4. Navyše zmluva o revolvingovom úvere nebola uzavretá v písomnej forme, čo má taktiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Dňa 02.07.2011 bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, kde je uvedený úverový rámec vo výške 600 € s výškou mesačnej splátky vo výške 57,40 €, pričom oznámením zo dňa 06.12.2011 právny predchodca žalovaného oznámil žalobkyni, že akceptoval jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom uviedol, že maximálny úverový rámec je vo výške 3.400 € a aktuálny úverový rámec vo výške 900 € s výškou mesačnej splátky 45 €. V danom prípade je zrejme, že právny predchodca žalovaného modifikoval náležitosti zmluvy bez toho, aby s týmto žalobkyňa vyslovila písomný súhlas. Na základe uvedeného možno konštatovať, že revolvingový sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

5. Súd prvej inštancie zhrnul, že nemal preukázané splnenie podmienok pre vyslovenie neplatnosti zmluvy. Skutočnosť, že zmluva neobsahuje opísané náležitosti sama o sebe nespôsobuje jej neplatnosť, ale má za následok, že úver sa považuje „len“ za bezúročný a bez poplatkov. Dodal, že od žalobkyne ako priemerného spotrebiteľa sa očakáva určitá miera opatrnosti. Sama uviedla, že v čase uzavretia zmluvy mala vedomosť o tom, že si môže požičať peniaze. To, že si zmluvu riadne neprečítala, nemožno pričítať na ľarchu veriteľovi.

6. Ďalej sa okresný súd zaoberal nárokom žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom prihliadal na vznesenú námietku premlčania. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa uhradila na úver celkovo sumu 914,54 €, pričom podľa zmluvy bola povinná uhradiť 811,44 € (posledná úhrada dňa 04.02.2015). Na revolvingový úver uhradila sumu 2.703,70 €, pričom vyčerpala celkovo sumu 1.798,66 €, naposledy vo výške 600 € dňa 16.11.2015. Za obdobie od 22.06.2015 uhradila splátky v celkovej výške 960 €. OZ. V danom prípade bolo potrebné určiť moment vzniku vedomosti o bezdôvodnom obohatení, t. j. kedy žalobkyňa získala z hľadiska skutkového objektívne vedomosti umožňujúce iniciovať súdne konanie. Okresný súd argumentoval, že pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt (splátky) treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohatenia. Objektívna ako aj subjektívna lehota preto mohla začať plynúť odo dňa, keď žalobkyňa zaplatila jednotlivé plnenia/splátky v súvislosti so splácaním úveru nad rámec toho, na čo bola povinná. Subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť prvým dňom začatia splácania prvej splátky nad rámec poskytnutého úveru a následne s platením každej ďalšej splátky až nakoniec splatením poslednej splátky. Žalobkyňou tvrdený úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť súd nemal preukázaný. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca je subjekt, ktorý podniká za účelom dosiahnutia zisku. Preto je od neho spravodlivé očakávať, že poskytuje úvery za takých podmienok, aby dosiahol zisk. Jeho úmyslom podľa názoru súdu bolo dosiahnuť zisk a nie úmyselne sa obohatiť na úkor žalobkyne. Navyše v čase uzatvorenia zmluvy o úvere ani neexistovala konštantná judikatúra týkajúca sa obdobných úverov. Potvrdiť správnosť tvrdenia žalobkyne o úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaného by bolo podľa názoru súdu neprimeranou ochranou práva vybočujúceho z účelu a právneho významu OZ.

7. Súd prvej inštancie teda uzavrel, že vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania k platbám žalobkyne, ktoré vykonala na úver, resp. revolvingový úver do 22.06.2015, priznal žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 960 €. Vo zvyšnej časti žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

8. Zároveň okresný súd priznal žalobkyni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.07.2017. Konštatoval, že nemohol priznať nárok na úroky z omeškania v navrhovanej výške a od požadovaného dňa, nakoľko mal preukázané kvalifikované doručenie výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia až dorúčením žaloby dňa 24.07.2017.

9. Napokon súd prvej inštancie zamietol ako nedôvodnú žalobu aj v časti žalobkyňou požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 €. Argumentoval, že podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že žaloba v tejto časti bola podaná predčasne. Žalobkyňa v konaní netvrdila ani nepreukázala existenciu právoplatného rozhodnutia, z ktorého by odôvodňovala svoje právo na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda nemal preukázané splnenie zákonných podmienok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti. Pokiaľ súd týmto rozsudkom priznal žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Na strane žalobkyne tak zatiaľ nemožno konštatovať úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti. Žalobkyňa navyše ani nepreukázala dôvody, pre ktoré by jej malo byť priznané finančné zadosťučinenie. Samotné tvrdenie, že jej vznikli náklady spojené s uplatnením jej práva na súde je nepostačujúce, nakoľko náklady spojené so sporom zastrešuje náhrada trov konania. Primerané finančné zadosťučinenie svojou povahou neslúži ku kompenzácii nákladov, ktoré strana vynaložila pri uplatňovaní svojho práva.

10. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žalovanému priznal pomerný nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola pomerne úspešná len v časti vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere (56,87 %). Vo zvyšnej časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia ako aj primeraného finančného zadosťučinenia bola neúspešná (43,13 %). Rovnako bola neúspešná aj v časti vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (33,33 %) a neplatnosti revolvingového úveru (33,33 %). Po posúdení úspechu strán sporu teda vyčíslil čistý úspech žalovaného je v rozsahu 52,92 % (66,66 % - 13,74 %).

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a domáhal sa zamietnutia žaloby. Primárne namietal nedostatok procesnej subjektivity, nakoľko žalobkyňa v žalobe ako žalovaného označila spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právny nástupca: BNP PARIBAS PERSONÁL FINANCE SA pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. však zanikla ku dňu 30.06.2016 v dôsledku zlúčenia. Jej právnym nástupcom je BNP PARIBAS PERSONÁL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zanikla ešte pred podaním žaloby, t.j. pred začatím konania, nemá procesnú subjektivitu. Táto skutočnosť má za následok nedostatok procesnej podmienky, ktorý nie je možné odstrániť, čoho dôsledkom malo byť zastavenie konania. Okrem toho organizačná zložka právnickej osoby (aj pobočka zahraničnej banky) nie je nositeľom právnej subjektivity, nenadobúda ju ani zápisom do obchodného registra a nemá ani procesnú spôsobilosť. Zhrnul, že ani jeden zo žalobkyňou označených subjektov na strane žalovaného, či už CETELEM SLOVENSKO alebo BNP PARIBAS PERSONÁL FINANCE SA pobočka zahraničnej banky, nemali procesnú subjektivitu. Nemožno teda hovoriť o ochrane slabšej strany, ak žalovaný subjekt nemá právnu subjektivitu. V danej spojitosti je podľa odvolateľa neprípustný postup okresného súdu, ktorý bez akéhokoľvek procesného úkonu zo strany žalobkyne zmenil označenie žalovaného. Inými slovami, v sporových konaniach, ktoré sa môžu začať iba na základe návrhu, nemožno za účastníka konania považovať toho, kto nebol žalobcom v žalobe označený ako žalovaný, a to ani v prípade, že sa ho vec inak týka. Nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže súd odstrániť z úradnej povinnosti a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť.

12. Okrem toho, ak okresný súd zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere posúdil ako neplatný právny úkon z dôvodu nedodržania písomnej formy, je podľa odvolateľa nepochybné, že plnenie žalobkyne poskytnuté žalovanému nie je bezdôvodným obohatením, nakoľko podľa § 455 ods. 1 OZ plnenie dlhu len pre nedostatok formy nie je bezdôvodným obohatením.

13. Napokon, ak podľa odvolateľa súd prvej inštancie vyhodnotil revolvingový úver poskytnutý žalobkyni za bezúročný a bez poplatkov, z príslušných ustanovení Všeobecných podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplýva, že každá mesačná splátka, ktorú bola žalobkyňa povinná uhrádzať žalovanému, pozostáva z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov, poistného, prípadne ďalších poplatkov spojených s týmto úverom. To znamená, že v prípade posúdenia poskytnutého úveru súdom ako

bezúročného a bez poplatkov žalobkyni môže byť priznaný len nárok na zaplatenie peňažnej čiastky, vypočítanej ako súčet úrokov a prípadných ďalších poplatkov spojených s týmto úverom, ktoré boli zahrnuté v mesačných splátkach za obdobie posledných dvoch rokov pred podaním žaloby na súde, skutočne uhradených žalobkyňou v prospech žalovaného. Žalobkyňa teda nemá nárok na vrátenie časti nepremiľanej úverovej istiny, zahrnutej v príslušných mesačných splátkach, ktoré uhrádzala v prospech žalovaného.

14. Odvolanie proti predmetnému rozsudku podala aj žalobkyňa, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci späť na nové rozhodnutie. Nestotožnila sa s posúdením námietky premlčania vznesenej žalovanou stranou a to z odôvodnením, že na to, aby sa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, musela by mať v čase, keď k nemu došlo, dostatočné právne znalosti, aby si sama dokázala zmluvu vyhodnotiť, či obsahuje relevantné obligatórne náležitosti. Keďže nebolo preukázané, že tieto právne vedomosti v čase bezdôvodného obohatenia mala, tak rozhodnutie súdu, že uplynula subjektívna premlčacia lehota nemožno považovať za správne. Rozhodnutie súdu totiž pôsobí dojmom ako keby bola súdom považovaná za väčšieho odborníka na úvery a úverové zmluvy, než je žalovaný. Zároveň argumentovala, že súd mal brať do úvahy skutočnosť, že žalovaný ako spoločnosť dlhodobo poskytujúca úvery musí mať tiež vedomosť o tom, že úver je bezúročný a napriek tomu vyžadoval od nej zaplatiť aj úroky a poplatky. Zjavne teda ide o bezdôvodné obohatenie úmyselné a súd mal námietku premlčania posudzovať v zmysle § 107 ods. 2 O.z.

15. Ďalej si podľa odvolateľky odporujú úvahy okresného súdu obsiahnuté v bode 16 a 17 jeho odôvodnenia, keď v bode 16 je záver, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, zatiaľ čo v bode 17 je konštatované, že táto neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti.

16. Záverom odvolateľka poukázala nevyhnutnosť rešpektovať požiadavky medzinárodných zmlúv o ochrane príslušných práv spotrebiteľa.

17. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa poukázala na to, že ako spotrebiteľ v konaní uviedla spoločnosť, s ktorou mala zmluvu. V priebehu konania sa zmenil právny nástupca žalovaného, čím mal žalovaný oboznámiť písomne ako súd, tak aj ju, čo však neučinil a držal ju v nevedomosti a uvádzaním žalovaného ako pobočky zahraničnej banky ju zavádzal.

18. V písomnom vyjadrení žalovaného k odvolaniu žalobkyne tento poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, v zmysle ktorého právna kvalifikácia skutkových okolností nemá pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby žiadnu relevanciu. Ak teda žalobkyňa namieta, že v zmluve nie sú uvedené zákonom stanovené údaje, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov, mala preukázateľnú vedomosť o tvrdených absenciách počnúc uzavretím tejto úverovej zmluvy. Obdobne Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 21Cdo 3433/2008 zdôrazňuje, že vedomosťou podľa § 107 ods. 1 O.z. nie je znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nemožno spájať s okamihom, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, len s okamihom, v ktorom si musela byť vedomá toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedla na účet žalovaného vyššiu čiastku. Nie je významné, či oprávnený subjekt má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, či zmluva podľa ktorej plnil, je bezúročná a bez poplatkov.

19. Taktiež podľa žalovaného nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalobkyne o údajnom úmyselnom bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného. Táto skutočnosť musí byť preukázaná, nepostačuje tvrdenie (poukaz na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/1392/2014 a 14Co/1015/2014, v zmysle ktorých (okrem iného) odporca chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, čo však nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie. V čase uzavretia zmluvy ani v čase prijatia platieb od navrhovateľa nemohol odporca vedieť ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr posúdi súd ním uzavretú zmluvu s navrhovateľom ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona. Vo zvyšnej časti zotrval na doterajšej argumentácii.

20. Napokon, v poslednom vyjadrení žalobkyňa len oznámila, že sa pridrižiava doterajších svojich písomných podaní.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu

danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

22. Neopodstatnenou je odvolacia argumentácia žalobkyne (bod 15 tohto odôvodnenia) o vnútornom rozpore odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pri náležitom/pozornom čítaní/vnímaní jeho textu je totiž evidentné, že závery obsiahnuté v bode 16 sa týkajú prvej zmluvy (o úvere na nákup počítača), zatiaľ čo úvahy uvedené v bode 17 posudzujú zmluvu o revolvingovom úvere, t.j. 2 odlišné právne skutočnosti. Neobstojí ani osobitný akcent na „požiadavky medzinárodných zmlúv o ochrane príslušných práv spotrebiteľa“, nakoľko okresným súdom (žalobkyňu) priznaná čiastka je založená práve a len na aplikácii tohto právneho inštitútu. Na tom závere nič nemôže zmeniť skutočnosť, že časť nárokov žalobkyne nebolo priznaných, nakoľko ich priznanie nepripúšťa relevantná právna úprava. Inými slovami, podstatou spotrebiteľskej ochrany nie je nárok na automatický (bez ohľadu na príslušné právne normy, napr. o premlčaní) úspech spotrebiteľa v súdnom konaní.

23. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkami žalobkyne týkajúcimi sa premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za akceptovateľný totiž možno považovať názor okresného súdu, v zmysle ktorého (názoru) subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala (žalobkyňu) plynúť prvým dňom začatia splácania prvej splátky nad rámec poskytnutého úveru. Odvolateľka napokon ani len neuvádza, tobôž nepreukazuje, kedy (v akom inom momente) by mala relevantnú vedomosť (o vzniku bezd. obohatenia a o subjekte, ktorý sa takto mal obohatiť) získať. Obdobne logickou je úvaha súdu prvej inštancie o motivácii konania žalovaného, ktorým (konaním) je podnikateľská činnosť, ktorej definičným/pojmovým znakom je tvorba zisku a teda (v konkrétnych okolnostiach danej veci) poskytovanie úverov za odplatu. V obsahu tejto činnosti nemožno bez ďalšieho konštatovať úmysel žalovaného (resp. jeho právneho predchodcu) bezdôvodne sa obohatiť.

24. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného, východiskovo krajský súd dáva do pozornosti (vyššie už) spomenutý princíp zvýšenej ochrany spotrebiteľa ako spoločenskej hodnoty postavenej na roveň hodnôt verejného poriadku. Takáto súdna ochrana nie je o neprimeranom podporovaní spotrebiteľov ale o zamedzení nekalosti dodávateľov. Zároveň ide o splnenie si pozitívneho záväzku štátu z medzinárodnej zmluvy o fungovaní Európskej únie prispievať aktívnou ochranou (slabšieho) spotrebiteľa v záujme vyššej kvality života ľudí v európskom hospodárskom priestore. Z opísaného aspektu (ako náležite uviedol už okresný súd) je neprijateľným striktné formalistické tvrdenie odvolateľa o nedostatku žaloby spočívajúcom v nesprávnom označení žalovaného subjektu. Prístup okresného súdu, ktorý akceptoval konanie žalobkyne, ktorá - nesporne ako laik v oblasti práva obchodných spoločností - primárne v žalobe označila tak právneho predchodcu žalovaného, ako aj samotného žalovaného (najskôr s dodatkom pobočka zahraničnej banky) v reakcii na obsah listín/písomností zasielaných jej práve žalovaným (napr. č.l. 12 spisu - pečiatka obsahujúca označenie pobočky, t.j. sám žalovaný spôsobil predmetné nejasnosti), a následne označenie žalovaného upravila/upresnila (č.l. 43 spisu), nie je neprimeraným aktivizmom súdu (ako sa to snaží podsúvať žalovaný) naopak, (takýto prístup súdu) žiadúcim spôsobom posilňuje materiálny prvok v jeho rozhodovaní. Možno preto čiastkovo uzavrieť, že rozoberaná vada žaloby nepredstavuje nedostatok procesných podmienok konania.

25. Čo sa týka právneho titulu vydania bezdôvodného obohatenia, jeho právnym základom nie je neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere pre nedostatok písomnej formy, ale plnenie získané bez právneho dôvodu ako zákonný dôsledok - v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru - absencie zákonom požadovaného údajov o RPMN (bod 3 tohto odôvodnenia), resp. vady v kontraktáčnom procese (bod 4 tohto odôvodnenia).

26. Napokon, neobstojí ani účelová argumentácia žalovaného „o absencii nároku žalobkyne na časti nepremĺčanej úverovej istiny zahrnuté v mesačných splátkach za obdobie posledných dvoch rokov pred podaním žaloby na súde“. V dôsledku nástupu zákonného následku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého revolvingového úveru, došlo totiž k uspokojeniu celého nároku žalovaného na vrátenie istiny v období pred poslednými dvoma rokmi počítanými späť od podania žaloby (bod 6 veta tretia tohto odôvodnenia). Preto už ohľadne akýchkoľvek následných platieb - realizovaných počas posledných dvoch rokov pred podaním žaloby na súde a prevyšujúcich predtým vrátenú istinu - žalovaný nedisponuje právnym titulom, ide teda o plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

30. Z iných dôvodov sporové strany závery súdu prvej inštancie nenapádali. Odvolací súd, súc viazaný vznesenými odvolacími dôvodmi, preto pristúpil k potvrdeniu meritórneho výroku napadnutého rozsudku.

31. Relevantnej procesnej úprave založenej na pomerovaní miery úspechu tej-ktorej sporovej strany súčasne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

32.O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Ani jedna zo sporových strán nebola so svojim opravným prostriedkom v štádiu odvolacieho konania úspešná, preto odvolací súd súhrnným výrokom nepriznal nárok náhradu trov odvolacieho konania žiadnej zo sporových strán.

33.Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 os. 2 CSP.